

KRAJSKÝ ÚŘAD LIBERECKÉHO KRAJE

správní odbor

DS [ID:47646gu](#)

Zmocněnec obviněného:

Spravedlnost – odborové sdružení

Košík 91

289 35 Košík

Číslo jednací

SO/P/247/2026/Va/06 PŘ-ODV-02

Oprávněná osoba/linka

Mgr. Valášek/380

Vypraveno dne 12. 3. 2026

Liberec

12. 3. 2026

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Libereckého kraje, správní odbor jako příslušný odvolací správní orgán (dále jen „*odvolací orgán*“), na základě odvolání obviněného [REDAKCE] nar. [REDAKCE], trvalý pobyt [REDAKCE] (dále též „*obviněný*“), podaného prostřednictvím jím zmocněné odborové organizace Spravedlnost – odborové sdružení, se sídlem Košík č. p. 91, IČO: 26599511, přezkoumal rozhodnutí Městského úřadu Cvikov, odboru správního (dále též „*prvoinstanční orgán*“), č. j. MUC-1276/2026-SPO, ze dne 13. 2. 2026 (dále též „*napadené rozhodnutí*“), ve věci přestupku proti veřejnému pořádku dle ustanovení § 5 odst. 1 písm. b) zák. č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, v platném znění (dále též „*ZNP*“), jehož se dopustí fyzická osoba znevážením postavení úřední osoby při výkonu její pravomoci, a kterého se obviněný, dle napadeného rozhodnutí, dopustil ve dnech 31. 1. 2025, 7. 6. 2025 a 18. 6. 2025 v Novém Boru na adrese Městského úřadu Nový Bor a to tím, že úmyslně znevážil postavení úřední osoby při výkonu její pravomoci tak, že úmyslně zasílal hrubě urážlivé maily [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] a rozhodl takto:

Dle ust. § 90 odst. 1 písm. c) zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále též „*správní řád*“) se na základě odvolání obviněného [REDAKCE] mění výroková část I. napadeného rozhodnutí tak, že nově zní takto:

- I. [REDAKCE], nar. [REDAKCE], trvalý pobyt [REDAKCE] (dále též „*obviněný*“) se uznává vinným z přestupků proti veřejnému pořádku dle ustanovení § 5 odst. 1 písm. b) zák. č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, v platném znění, jehož se dopustí fyzická osoba znevážením postavení úřední osoby při výkonu její pravomoci, a kterých se obviněný dopustil v Novém Boru na adrese Městského úřadu Nový Bor tím, že úmyslně znevážil postavení pracovníce oddělení sociálně-právní ochrany dětí Městského úřadu Nový Bor zasíláním hrubě urážlivých e-mailů, ve kterých
- a) dne 31. 1. 2025 mimo jiné uvedl, cit.: „*Celý nacisticko fašistický OSPOD v čele se zřůdnou [REDAKCE] a jejich totalitní bandou posluhovaček jmenovitě [REDAKCE] a [REDAKCE]... Všechny tyto svině doufám brzy chcípnou... tyto zřůdy...*“;
- b) dne 7. 6. 2025 mimo jiné uvedl, cit.: „*Jste jen banda zdegenerovaných feministek co si nezaslouží nic jiného než se odebrat ke stvořiteli, a to včetně jejich rodin... Až svině [REDAKCE] bude lhát...*“;

T +420 485 226 380 E podatelna@kraj-lbc.cz

- c) dne 18. 6. 2025 uvedl o [REDAKCE], cit.: „Tato zdechlina... této nacistické blbky... jaké sračky tato blbka píše... svině komunistická a fašistická!!!... se budeš brzo smažit v pekle ty svině...ať jsi tě stvořitel co nejdříve vezme k sobě a to i celou tvoji rodinu ty svině zasraná.“

V ostatních částech se výrok napadeného rozhodnutí potvrzuje.

Odůvodnění:

Krajskému úřadu Libereckého kraje, jako věcně a místně příslušnému odvolacímu orgánu, byl dne 9. 3. 2026 prvoinstančním orgánem předán kompletní spisový materiál týkající se výše uvedeného odvolání.

V souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ČR (dále také „NSS“), č. j. 10 As 211/2017-47, ze dne 18. 4. 2018, má odvolací orgán za to, že obviněný je plně seznámen se stavem dokazování ve věci, měl možnost účastnit se ústního jednání a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním (čehož nevyužil) a bylo mu řádně doručeno napadené rozhodnutí. Proto není třeba stav dokazování v tomto rozhodnutí o jeho odvolání znovu obšírně popisovat.

Obviněnému byl za přestupek uvedený ve výroku tohoto rozhodnutí uložen správní trest - pokuta ve výši 5 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 2 500 Kč.

Proti napadenému rozhodnutí brojí obviněný písemností označenou „**NÁMITKA ZMATEČNOSTI napadeného rozhodnutí ze dne 13. 2. 2006**“. Chybné uvedení roku 2006 místo 2026 pokládá odvolací orgán za pouhý překlep, nezpochybňující skutečný úmysl obviněného. V uvedené písemnosti prezentoval obviněný svůj právní názor, že napadené rozhodnutí je vadné, cit.: „Protože obviněnému byla **upřena účast na jednání**, ačkoliv se řádně a včas omluvil, doložil kolizi právního zastoupení a požádal o přeložení na jiný termín, došlo tak k hrubému porušení jeho základních procesních práv, kdy nemohl uplatnit svou obhajobu. Rozhodnutí učiněné v nepřítomnosti obviněného, který se omluvil a nedal souhlas k projednání věci ve své nepřítomnosti, je rozhodnutím zmatečným. Na zmatečné rozhodnutí se pohlíží, jakoby nikdy nebylo vydáno.“ Z uvedeného je zřejmé, že obviněný sice svou písemnost označil jako „námitku zmatečnosti“, ale namítá v ní vady řízení (řízení které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí) a jeho zmatečnost. Proto odvolací orgán, v souladu s § 37 odst. 1 správního řádu uvedené podání posoudil podle jeho skutečného obsahu jako odvolání.

Ze spisové dokumentace je zřejmé, že je obviněnému kladeno za vinu, že 31. 1. 2025, 7. 6. 2025 a 18. 6. 2025 v Novém Boru na adrese Městského úřadu Nový Bor úmyslně znevažil postavení úředních osob při výkonu jejich pravomoci, když jim úmyslně zasílal hrubě urážlivé e-maily.

Prvoinstanční orgán ve věci nejprve bez projednání věci rozhodl v příkazním řízení a uznal obviněného vinným z přestupku, kterého se dopustil tím, že použil konkrétní výrazy znevažující postavení úředních osob. Proti uvedenému příkazu podal obviněný odpor, z něhož je zřejmé, že se s výrazy, které mu jsou kladeny za vinu, seznámil, použití těchto výrazů nepopřel, ale zejména namítl, cit.: „Použité výrazy proto rozhodně nelze vytrhávat z kontextu celého případu, ale naopak je nutno je do tohoto rámce zasadit - a současně konstatovat, kdo první porušil řádný a pokojný stav – tím, že nedělal, co dělat měl. Proto také lze jednoznačně zpochybnit konstatování, že pracovníce byly slovně napadeny při výkonu své funkce, pokud ji řádně nevykonávaly, neposkytovaly součinnost, již poskytovat měly a celkově se chovaly ne jako nestranný státní orgán...“. V důsledku podání odporu prvoinstanční orgán pokračoval v řízení zahájeném doručením příkazu obviněnému, uvedený přestupek projednal, vydal ve věci napadené rozhodnutí, jehož výrok obsahuje shodné výrazy jako předchozí příkaz. Obviněný podal proti rozhodnutí odvolání (označené jako *námitka zmatečnosti* - viz výše), kdy ani v tomto svém odvolání použití těchto výrazů nezpochybnil. Prvoinstanční orgán následně postoupil odvolání spolu se svým stanoviskem a spisem k vyřízení odvolacímu orgánu.

Krajský úřad Libereckého kraje jako příslušný odvolací orgán, přezkoumal v souladu s § 98 zák. č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky, v platném znění (dále též „ZOP“), předmětné rozhodnutí v plném rozsahu a dospěl k následujícím zjištěním:

Obviněný ve svém odvolání namítl, že mu byla upřena účast na jednání, ačkoliv se řádně a včas omluvil, doložil kolizi právního zastoupení a požádal o přeložení ústního jednání na jiný termín. Namítá, že tak došlo k hrubému porušení jeho základních procesních práv, neboť nemohl uplatnit svou obhajobu, a proto je prý rozhodnutí zmatečné. Tuto svou námitku již obviněný, ale v řízení uplatnil dříve a tajemnicí městského úřadu Cvikov bylo v této souvislosti konstatováno, že žádost o změnu termínu byla učiněna prostým e-mailem, který neobsahoval identifikační údaje osoby činící podání, nebyl opatřen uznávaným elektronickým podpisem a nebyl následně zákonným způsobem potvrzen, a proto správní orgán postupoval v souladu se zákonem a ustálenou judikaturou (č. j. 9 As 90/2008-70, č. 4 Ads 8/2012-57 a další), když k takovému podání nepřihlížel.

Ke zmíněnému konstatování paní tajemnice se následně ve svém rozhodnutí č. j. SO/P/67/2026/Va/01 USN-ODV-02 ze dne 27.1.2026 vyjádřil i odvolací orgán s tím, že závěr paní tajemnice je skutečně podporován zmíněným rozsudkem Nejvyššího správního soudu ČR ze dne 23.09.2009 č. j. 9 As 90/2008-70 (<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/nsscr/9-as-90-2008-70>), v jehož právní větě je uvedeno, cit.: „Podání učiněné prostřednictvím veřejné datové sítě – internetu – bez zaručeného elektronického podpisu podle § 37 odst. 4 správního řádu z roku 2004 je úkonem způsobilým vyvolat právní účinky jen za podmínky jeho následného doplnění (do 5 dnů) některou z kvalifikovaných forem podání, tj. písemně, ústně do protokolu nebo elektronicky se zaručeným elektronickým podpisem, aniž by přitom bylo nutné k takovému doplnění podatele vyzývat.“

Vzhledem k tomu, že výše uvedené podání (*žádost o odročení jednání z důvodu kolize jednání*) nebylo, jak výše uvedeno, učiněno řádně, a nebylo k němu tedy přihlíženo, nebylo nutné řešit otázku, zda je povinností správního orgánu vyhovět žádosti zmocněnce účastníka řízení o odročení ústního jednání z důvodu kolize s jiným úkonem. Přesto odvolací orgán ve výše uvedeném rozhodnutí ze dne 27.1.2026 z důvodu vhodnosti dále doplnil, že záleží především na odpovědnosti zmocněnce, aby v řízení řádně hájil zájmy zmocnitele. Časová kolize mezi zastupováním u různých jednání (úkonů) není důvodem pro odročení nařízeného jednání, neboť je na samotném zmocněnci, aby ji řešil, např. substitucí, nebo své návrhy, námítky a připomínky mohl správnímu orgánu zaslat písemně. A bylo v zájmu zmocněnce obviněného, aby si ověřil, je-li jeho žádost o odročení jednání správním orgánem akceptována. K této otázce se vyjádřil Nejvyšší správní soud ČR např. v rozsudku č. j. 6 As 366/2020 – 24 ze dne 22.2.2021 (<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/nsscr/6-as-366-2020-24>), cit.: „Závěr, že kolize dvou jednání právního zástupce obviněného z přestupku není důvodnou omluvou, plyne z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu a je dostatečně podpořen v bodech 11 až 13 napadeného rozsudku krajského soudu. Z tohoto důvodu odkazuje Nejvyšší správní soud pouze na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. prosince 2019 č. j. 9 As 151/2018 - 24, body 14 a 15...“

Odvolací orgán přitom nemá pochyb o tom, že si byl zmocněnec obviněného vědom toho, jakým způsobem se činí vůči správnímu orgánu řádné podání, neboť již v rozsudku č. j. 59 A 35/2023-52, ze dne 23.1.2024 (<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/kslb/59-a-35-2023-52>), kterým byla zamítnuta jeho žaloba v jiné věci, je Krajským soudem v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci konstatováno, cit.: „19. V projednávané věci nebylo prokázáno, že by žalobce e-mailové podání ze dne 9.11.2022 učiněné bez elektronického podpisu doplnil v souladu s § 37 odst. 4 správního řádu... Městský úřad tedy nepochybil, pokud v souladu s § 37 odst. 4 věta druhá správního řádu k emailovému podání ze dne 9.11.2022, jež svým obsahem bylo odvoláním proti rozhodnutí městského úřadu ze dne 26.10.2022, nepřihlížel...“ Obviněný však postupoval shodně, ignoroval uvedený závěr soudu, respektive ho při jednání s úřady nezohlednil. Namísto toho opět učinil podání prostřednictvím prostého e-mailu a opakovaně prezentuje

svůj právní názor, že podání bylo učiněno řádně. Odvolací orgán přitom nepokládá za nutné se v daném případě zabývat otázkou, zda se ze strany obviněného jedná o pouhou neschopnost pochopit a akceptovat sdělované informace, či si je nepravdivosti svých tvrzení vědom, ale užívá jich v rámci své procesní strategie.

V této souvislosti odvolací správní orgán pokládá za nezbytné upozornit, že zásada legitimního očekávání vyžaduje, aby správní orgány rozhodovaly konzistentně a předvídatelně, neboť předvídatelnost je součástí práva účastníků řízení na spravedlivý proces. Také ustálená judikatura důrazně trvá na předvídatelnosti a jednotnosti rozhodovací praxe správních orgánů a jejich respektu k ustálené judikatuře. Nejvyšší správní soud například ve svém rozsudku č.j. 6 Ads 88/2006 – 132 ze dne 21. 7. 2009 (https://www.nssoud.cz/files/SOUDNI_VYKON/2006/0088_6Ads_0600132A_prevedeno.pdf) konstatoval, cit.: „... vyplývá ze zásady zákazu libovůle a neodůvodněně nerovného zacházení (viz čl. 1 věta první Listiny základních práv a svobod). Tento ústavní princip, jenž musí veřejná správa respektovat, je vyjádřen i na úrovni podústavního práva v § 2 odst. 4 in fine zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. V citovaném ustanovení je uvedeno, že správní orgán dbá... i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly neodůvodněné rozdíly. Uvedeným ustanovením je vyjádřena zásada legitimního očekávání, která vytváří předpoklady pro předvídatelnost činnosti veřejné správy.“

Lze též poukázat na judikaturu Ústavního soudu k této problematice, např. na nález Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 487/03 ze dne 11. 5. 2005 (<https://nalus.usoud.cz/Search/GetText.aspx?sz=2-487-03>), podle něhož „Ústavní soud již ve své judikatuře konstatoval, že ke znakům právního státu a mezi jeho základní hodnoty patří neoddělitelně princip právní jistoty (čl. 1 odst. 1 Ústavy), jehož nepominutelným komponentem je nejen předvídatelnost práva, nýbrž i legitimní předvídatelnost postupu orgánů veřejné moci v souladu s právem a zákonem stanovenými požadavky“.

Není tedy možné, aby správní orgán ve shodných případech postupoval odlišně a nerespektoval obecné závěry soudů a zákon jen proto, že v určitém případě to pokládá za vhodné. Ve smyslu výše uvedených zásad (legitimního očekávání a zákazu libovůle) je správní orgán povinen postupovat výhradně v mezích zákona. Správní orgán tak nemá možnost zákon ignorovat jen proto, že to v daném případě pokládá za vhodné. Nesmí se jen na základě vlastní úvahy ve své činnosti pohybovat mimo limity stanovené zákonem. Takový stav je v právním státě nepřipustný.

Odvolací orgán přezkoumal v souladu s § 98 ZOP předmětné rozhodnutí v plném rozsahu a zjistil, že výrokem I. napadeného rozhodnutí je konstatováno spáchání jednoho přestupku dle § 5 odst. 1 písm. b) ZNP ve třech různých dnech, ač se ve skutečnosti jednalo o tři samostatné skutky. Výrok tak nesprávně slučuje tři skutky do jednoho. Jedná se však pouze o formální vadu, neboť daný přestupek není pokračujícím deliktem. Každý útok vůči jiné osobě je totiž samostatným skutkem, a proto měl správní orgán rozhodovat ve společném řízení o třech přestupcích, nikoli o jednom.

V daném případě však není důvod rozhodnutí rušit, neboť je ve výroku i odůvodnění jasně popsáno, že šlo o tři skutky, skutkové děje jsou konkrétně vymezeny v prostoru, čase i osobách obviněného a úředních osob, sankce byla uložena za všechny tři skutky dohromady a chyba ve výroku je tedy pouze formulační. Proto odvolací orgán chybu napravitel, a výrok změnil postupem dle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, bez nutnosti rušit celé rozhodnutí, neboť chyba ve výroku spočívající v tom, že tři samostatné přestupky byly nesprávně popsány jako jeden, sama o sobě nevyžaduje zrušení rozhodnutí, pokud je skutkový stav jasný a práva obviněného nebyla dotčena.

Na základě uvedených skutečností a úvah rozhodl odvolací orgán tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat (§ 91 odst. 1 správního řádu).

JUDr. Jiří NĚMEC
vedoucí správního odboru